

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ח טֵבֵת:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְי:

נמצא, כי האוחז במדת אמת, אזי פרנסתו ברוח, כי
ההשפעה ממדת אמת כנ"ל. וזה רמז, (שבת ק"ד):
קשטא קאי. כי רז"ל דרשו (פסחים קי"ט) על פסוק: "ואת כל היקום"
וכו' - זה ממונו של אדם שמעמידו וכו'. וזהו 'קשטא', האוחז
במדת אמת, אזי 'קאי', זה ממונו שמעמידו על רגליו, ופרנסתו
ברוח. אך 'שקרא לא קאי', כי הוא בהסתרת פנים שהוא בחינות
אמת:

ועל כן על כל צרה שלא תבוא, גוזרין תענית. כי מאחר
שישראל נתונים בצרה, הם בבחינות הסתרת פנים,
בחינות דינים. ועל כן גוזרין תענית, לשבר תאות אכילה. ואזי
יהיה בחינות הארות ונשיאות פנים, שהוא בחינות המתקת
ובטול הדינים כנ"ל, וכי לא אשא פנים שהן מדקדקין וכו':

ובזה תבין נפלאות בדברי רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות
כ"ד), שדרשו על פסוק: "והיו חייך תלואים" - זה
התולה תפלו'. גם אמרו (מנחות ק"ג): - זה הקונה מן הפלטר. זהו
שאמרנו, כי אלו ואלו דברי אלקים חיים, ושניהם דבר אחד. כי
מאחר שהוא תולה תפלו', ופוגם בתפלו', שהוא מדת אמת. אזי
הוא בהסתרת פנים, ונתמעט השפע שלו, ומזונותיו מצמצמין,
וצריך לקנות מן הפלטר: ועל כן כתיב על ארץ ישראל, (דברים י"א):
"תמיד עיני ה' אלקיך בה". "כי דובר שקרים לא יכון לנגד עיני"
(תהלים ק"א), אך ארץ ישראל, שהיא מדת אמת, "תמיד עיני ה'
בה" וכו':

וְהִנֵּה כְּשֶׁהַצַּדִּיק אוֹכֵל לְשֶׁבַע נַפְשׁוֹ, וְלֹא מִחַמַּת תְּאוֹהַה הַגְּשָׁמִיּוֹת. אֲזַי הוּא בְּבַחֲיִנַת נְשִׂאוֹת פָּנִים, וְנִזּוֹן מִמֵּדַת אֱמֶת. וְכִאֲשֶׁר בְּכַח אֲכִילָה זוֹ, עוֹמֵד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לַה', אֲזַי יוֹצֵאִין מִמֶּנּוּ דְבוּרֵי אֱמֶת, שֶׁהֵם בְּחִינַת יַעֲקֹב, מֵדַת תְּפֹאֶרֶת, שֶׁהוּא כָּלְלוֹת הַגּוֹנִין. וְהוּא בְּחִינַת שָׁמַיִם, אֵשׁ וּמַיִם. וְגַם כֵּן בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַשְּׁפָעֶתָה גַם כֵּן מִמֵּדַת יַעֲקֹב כַּנ"ל. וְעַל-כֵּן בְּכַח זֶה, נַעֲשֶׂה שְׁתָּף לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאֶרֶץ, שֶׁהֵם בְּבַחֲיִנַת אֱמֶת, בְּדְבוּרֵי הַקְדוּשִׁים שְׂנוּבְעִים וַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ גַם כֵּן בְּבַחֲיִנַת אֱמֶת כַּנ"ל. וְזֶהוּ שֶׁאֲמַרְנוּ לְמַעַלָּה, כִּי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל הִיא "אֵילָה שְׁלוּחָה". וְהִינוּ "הַנּוֹתֵן אֱמֶרֶי שְׁפָר", כִּי הַנִּזּוֹן מִבְּחִינוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא בְּחִינַת אֱמֶת, אֲזַי "הַנּוֹתֵן אֱמֶרֶי שְׁפָר". כְּלוֹמַר שְׁנוֹתֶנֶת מֵעֲצָמָה וּמִכְחָה "אֱמֶרֶי שְׁפָר" – לְשׁוֹן תְּפֹאֶרֶת, שֶׁהֵם אֱמֶרֶי אֱמֶת. וְעַל כֵּן יוֹכֵל לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאֶרֶץ, שֶׁהֵם גַּם כֵּן מִמֵּדַת אֱמֶת כַּנ"ל. וְעַלֵּיו נֶאֱמַר (ישעיה נ"א): "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה", אֵל תִּקְרִי עַמִּי אֵלֶּה עַמִּי. מָה אֲנִי עַבְדֵי שְׁמַיָּא וְאֶרְעָא בְּמַלּוּלֵי, אַף אַתֶּם וְכוּ' בְּמַלּוּלָא כַּנ"ל (הַקְדָּמַת הַזֵּהר ה.ה.), כִּי בַדְּבָרִים הָאֱמֶתִיִּים, יוֹכֵל לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאֶרֶץ: (וְזֶה, "וְלֹאֲמַר לְצִיּוֹן", הִינוּ עַל יְדֵי אֱמֶרֶי אֱמֶת, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמֶרֶי צִיּוֹן, אֱמֶרֶי אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֱמֶת, עַל-יְדֵי-זֶה "עַמִּי אֲתָה", אֵל תִּקְרִי עַמִּי וְכוּ' כַּנ"ל).

וְכִיּוֹן שֶׁיְכוֹל לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאֶרֶץ חֲדָשִׁים, יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ. כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִנְהִיג עוֹלָמוֹ עַל פִּי דִרְךְ הַטָּבֵעַ, וְהַטָּבֵעַ הוּא עַל פִּי הַנְּהַגַת הַגְּלִגְלִים כִּידוּעַ. וְכִיּוֹן שֶׁהַצַּדִּיק יְכוֹל לְבְרֵא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים, אֲזַי הוּא מְשַׁנֵּה כָּל הַגְּלִגְלִים, וְעוֹשֶׂה טָבֵעַ חֲדָשׁ. וְעַל-כֵּן בְּיָדָאֵי הוּא יְכוֹל לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים, שֶׁהֵם

שְׁנוֵי הַטַּבַּע. וְהַעֲנִין פְּלֵא וְדו"ק:

וְזֶה, וְאֹכְלֹתֶם אֶכּוֹל וְשָׁבוּעַ כְּלוּמַר מֵה שְׁתֹּאכְלוּ, הֵן מְעַט וְהֵן הַרְבֵּה, תִּשְׁבְּעוּ וְלֹא תִהְיוּ מְשַׁקְעִים בְּתַאֲוֹת אֲכִילָה. אֲזִי תִהְיוּ בְּבַחֲיַנַּת נְשִׂאוֹת פָּנִים, וְנִזְוֹנִין מִמֵּדַת אֶמֶת. וּבְכַח אֲכִילָה זֹה, וְהַלְלֹתֶם אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֵיכֶם כִּנ"ל, אֲזִי תִהְיוּ שְׁתָּפוּיִן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וְזֶהוּ אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם, דִּהְיִינוּ אֵל תִּקְרִי עִמִּי אֱלֹה עִמִּי, מָה אֲנִי וְכוּ'. וְכִיּוֹן שְׁתֹּכְלוּ לְבְרֵא שָׁמַיִם וָאָרֶץ, אֲזִי לְהַפְלִיא, שְׁתֹּכְלוּ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת וּמוֹפְתִים בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. וְהִינוּ דְסִיִּם וְלֹא יִבְשׁוּ וְכוּ', כִּי בְּבַחֲיַנַּת הַבּוֹשָׁה הוּא גַם כֵּן כָּלִיּוֹת הַגְּוֹנִין, כִּי 'אֲזִל סְמָקָא וְאֲתִי חוֹרָא' (בְּבֵא מְצִיעָא נ"ח:), וּפָנָיו מִשְׁתַּנֵּה לְכַמָּה גְּוֹנִין. וְהוּא מֵדַת תְּפֹאֶרֶת, מִמֵּדוֹת הַנְּפוּלִין. וְמֵה מְתִקּוּ דְבִרֵי רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה, לְפִי זֶה, (בְּרִכּוֹת ו:): 'כִּיּוֹן שֶׁנִּצְרָךְ לְבָרִיּוֹת פָּנָיו מִשְׁתַּנֵּה בְּכָרוֹם' שֶׁמִּשְׁתַּנֵּה לְכַמָּה גְּוֹנִין. כִּי 'כִּיּוֹן שֶׁנִּצְרָךְ לְבָרִיּוֹת', וְהִינוּ מִפָּנֵי שְׁפָגָם בְּמֵדַת אֶמֶת, וְהוּא בְּהַסְתַּרַת פָּנִים, שֶׁהוּא מֵדַת אֶמֶת כָּלִיּוֹת הַגְּוֹנִין כִּנ"ל. וְעַל-כֵּן פָּנָיו מִשְׁתַּנֵּין כְּכָרוֹם לְכַמָּה גְּוֹנִין, שֶׁהוּא גַם כֵּן מֵדַת תְּפֹאֶרֶת מִמֵּדוֹת הַנְּפוּלִין. כִּי "אֶת זֶה לְעַמַּת זֶה עָשָׂה" וְכוּ' (קהלת ז:). וְעַתָּה הַמְקָרָא הַזֶּה נִדְרָשׁ כְּמִין חֲמַר, "וְאֹכְלֹתֶם אֶכּוֹל וְשָׁבוּעַ", בְּבַחֲיַנַּת אֶמֶת כִּנ"ל. וְאִז תֹּכְלוּ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת, אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא כִּנ"ל. אֲזִי: "וְלֹא יִבְשׁוּ עִמִּי לְעוֹלָם", כִּי מֵאַחַר שֶׁאַתֶּם בְּבַחֲיַנּוֹת אֶמֶת, כָּלִיּוֹת הַגְּוֹנִין, אֵינְכֶם צָרִיכִין לְהַתְּבַיֵּשׁ. שֶׁהִיא כָּלִיּוֹת הַגְּוֹנִין, בְּמֵדוֹת הַנְּפוּלִין. עַל כֵּן וְלֹא יִבְשׁוּ עִמִּי לְעוֹלָם:

וְזֶהוּ "וְנָתַתִּי עֹשֶׁב בְּשָׂדֶךָ לְבַהֲמֹתֶךָ וְאֹכְלֹת וְשָׁבַעְתָּ". כְּמִבְּאֵר בְּזֶהר (בְּרֵאשִׁית כ"ה: וּבַתְּקוּנִים נ"א), 'עֹשֶׁב' הוּא ע"ב שִׁי"ן,

תָּלַת רָאשֵׁינָא שְׁלֵשָׁה אָבוֹת, שֶׁהוּא הַגּוֹנֵינָא. וְהֵינּוּ "בְּשֹׁדֶךְ לְבַהֲמֵתֶךָ", שֶׁתִּשְׁדֹּד הַבְּהֵמִיּוֹת שְׁלֶךְ. "וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ", לְאָכַל וּלְשַׂבֵּעַ, רַק לְהִסְתַּפֵּק בְּמַעֲט, אֲזִי "וְנָתַתִּי עֹשֵׁב":

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיּוֹפְיִי:

וְעַל כֵּן עַל כָּל צָרָה שְׁלֵא תָבוֹא גּוֹזְרִין תַּעֲנִית, כִּי הַצָּרָה חָם וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת הַסְתַּרְת פְּנִים בְּחִינַת דִּינִים. וְעַל כֵּן גּוֹזְרִין תַּעֲנִית לְשִׁבְר תַּאֲוֹת אֲכִילָה שְׁעַל־יְדֵי־זָה בָּא בְּחִינַת נְשִׂאוֹת פְּנִים בְּחִינַת הַמְתַּקַּת וּבִטּוֹל הַדִּינִים וְעַל־יְדֵי־זָה נִתְּבַטְּלִין כָּל הַצָּרוֹת:

וּבְשִׂאָנוּ אֹכְלִים שִׁפְעַ אֲמַת הַבָּא דֶּרֶךְ אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל וְאַחֲר־כֵּךְ אָנוּ מִדְּבָרִים הַלּוּלוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, בְּזָה הַכַּח נַעֲשִׂים כְּשֶׁתְּפִים לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבְרָא שָׁמַיִם חֲדָשִׁים בְּחִינַת פְּנֵי יַעֲקֹב. וְאֶרֶץ חֲדָשָׁה בְּחִינַת אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב: "וְלֹא־מִר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה" אֵל תִּקְרִי עַמִּי אֲלֵא עַמִּי (זִהְר־הַקְּדוּשׁ ח"א ה) בְּשִׂתְפוֹת. נִמְצָא שְׁמֵשֵׁנִים הַנְּהַגַת הַגְּלִגְלִים וְהַמְזֻלוֹת בְּשָׁמַיִם עַל־יְדֵי דְבָרִים קְדוּשִׁים וְאַמְתִּיִּים בְּתַפְלָה וְתוֹרָה. בְּחִינַת: "וְאָכַלְתֶּם אֶכּוֹל וְשָׂבוּעַ" (יִזְאֵל ב' כו) שְׂאֹכְלִים רַק לְשַׂבֵּעַ הַנֶּפֶשׁ וְעַל־יְדֵי־זָה "וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם ה'", אֲזִי תִהְיוּ שְׂתַפִּים לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבְרָא שָׁמַיִם וְאֶרֶץ וְזָהוּ: "אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם" וְאִז "לְהַפְּלִיא" שֶׁתּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת. "וְלֹא יְבוֹשׁוּ" כִּי מֵאַחַר שֶׁאַתֶּם בְּבְחִינַת אֲמַת כָּלְיֹת הַגּוֹנֵינִים דְּקִדְשָׁה אֵינְכֶם צְרִיכִים לְהַתְּבַיֵּשׁ שֶׁהוּא כָּלְיֹת הַגּוֹנֵינִין בַּמִּדּוֹת הַנְּפוּלִים בְּחִינַת נְצַרְכִּים לְבְרִיּוֹת שֶׁנִּשְׁתַּנָּה פָּנָיו לְכַמָּה גּוֹנֵינִים (שֶׁהוּא כְּנִדּוֹן בְּשְׁנֵי דִינִים אֵשׁ וּמַיִם (בְּרַכּוֹת י), כִּי אִזֵּל סְמָקָא שֶׁהוּא תּוֹלְדַת אֵשׁ וְאֵתִי חוֹרָא שֶׁהוּא תּוֹלְדַת מַיִם) (מִהַרְש"א ש"ם) וְעַל כֵּן "וְלֹא יְבוֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם":

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתסו - צמח מורה ר"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

סדר תשי מורה ר"ן הי"פני:

רנ (י) אמר אותי צריכים כל העולם, לא מבטיא אתם כי אתם יודעים בעצמכם איך אתם צריכים אותי, אלא אפלו כל הצדיקים צריכים אותי, כי גם הם צריכים להחזיר אותם למוטב. וגם אפלו אמות העולם צריכין אותי. אך דיו לעבד להיות כרבו:

רנא (יא) בשנסע לנאוריטש בהיותו יושב על העגלה אמר יש לאל ידי להחזיר כל העולם כלו למוטב, ולא בלבד אנשים פשוטים אלא אפלו צדיקים ואנשים גדולים אני יכול להחזירם למוטב. כי גם הצדיקים צריכים להחזירם למוטב. ולא מבטיא ישראל קדושים אלא כל האמות העולם כלם אני יכול להחזירם להשם יתברך, והייתי יכול להוליכם סמוך לדת ישראל. אך דיו לעבד להיות כרבו:

רנב (יב) אמר שאצלו הרצוא אינו שום עבודה אצלו ועקר העבודה והיגיעה אצלו היא בחינת השוב. כלומר כי בעבודת השם יש בחינת רצוא ושוב, וזאת הבחינה היא אצל כל אדם אפלו אצל הפחות שבפחותים. כי כל אדם מתעורר לפעמים לעבודתו יתברך בפרט בשעת התפלה שלפעמים מתלהב לבו מאד, ואומר איזה דבורים בהתלהבות גדול, וזאת הבחינה היא בחינת רצוא. ואחר כך נפסק ההתעוררות והתלהבות ולא נשאר לו רק הרשימו וזה בחינת ושוב. ואצל רב בני אדם עקר העבודה והיגיעה הוא שיזכה לבחינת רצוא דהינו שירויץ לבו ויתעורר לעבודתו וכו' אבל השוב הוא קל אצלו. כי זה טבעו. אבל אצלו זכרוננו לברכה היא להפך מחמת שכבר שבר ובטל גופו לגמרי. ומחמת זה הרצוא בטבעו, ועקר היגיעה שלו היא בחינת ושוב. כי באמת הוא בהכרח שיהיה השוב גם כן כל זמן

שֶׁהוּא צָרִיךְ לַחֲיוֹת, כִּי אִם לֹא חָם וְשָׁלוֹם יִסְתַּלַּק בְּלֹא עֵתוֹ וְעַל-כֵּן
 בְּהִכָּרְתָּ שִׁיְהִיָּה רְצוּא וְשׂוֹב:

רנג (יג) אָמַר כָּל מֶה שָׁרוּצִין לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי יֵשׁ עַל זֶה כַּמָּה וְכַמָּה
 מְנִיעוֹת. כִּי כַּמָּה וְכַמָּה עוֹמְדִים וְאוֹרְבִים עַל-זֶה לְקַלְקַל אוֹתוֹ
 הַדָּבָר שָׁרוּצִין לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי. כִּי לְהַפְּךְ בְּשִׁנְעֵשָׂה אוֹתוֹ הַדָּבָר
 מְקַבְּלִים וְיוֹנְקִים מִזֶּה כַּמָּה וְכַמָּה, וְהֵם עוֹמְדִים וּמְצַפִּים שִׁיְהִיָּה
 נִגְמָר וְנִעֲשֶׂה הַדָּבָר, וְזֶה לְעֵמֶת זֶה [עוֹמֵד הַסְטְרָא אַחֲרָא לַמְנוּעַ וְלַעֲכָב
 שְׁלֹא יֵצֵא מִכַּח אֶל הַפַּעַל] וְכוּ'. וְזֶה נֶאֱמַר אֲפֹלוּ עַל דְּבָרִים קְטַנִּים יִהְיֶה
 הַדָּבָר מֶה שִׁיְהִיָּה, מֵאַחַר שֶׁהוּא בְּשִׁבְלֵי יֵשׁ עַל זֶה כַּמָּה מְנִיעוֹת:

סדר לְקוֹטְי עֲצוֹת הַיּוֹמִי:

נח אָמוּנָה הִיא דְּבָר חֲזָק מְאֹד, וְעַל-יְדֵי אָמוּנָה וְתַמְיִמוֹת בְּלֵי שׁוֹם
 חֲכָמוֹת, זֹכִין לָבוֹא לְבַחֲיַנַּת רְצוֹן, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה אֲפֹלוּ מִחֲכָמָה
 דְּקִדְשָׁה, דְּהֵינּוּ שִׁיזְכָּה לְרְצוֹן מְפֻלָּג חֲזָק מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ
 בְּהַשְׁתַּוְקוֹת נִמְרִץ מְאֹד, עַד שֶׁלֹּא יֵדַע כָּלֵל מֶה לַעֲשׂוֹת מִגְּדֹל
 הַהַשְׁתַּוְקוֹת וְיִצְעַק בְּכֹלֹת הַנְּפֶשׁ וְכוּ' (שם לב).

נו יֵשׁ שְׂבָאִים עֲלֵיהֶם מִחֲשָׁבוֹת עַל הָאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, מִחֲמַת שֶׁלֹּא
 נוֹלְדוּ בְּקִדְשָׁה כְּרָאוּי; וְיֵשׁ שֶׁהוֹסִיפוּ עֲלֵיהֶם מִעֲשִׂיהֶם הַרְעִים
 שֶׁעָשׂוּ בְּעֲצָמָם, כִּי יֵשׁ עֲבֵרוֹת שֶׁהֵם מְכַנְיָסִים כְּפִירוֹת בְּאָדָם. וְעַל
 כָּל זֶה צָרִיכִין בּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר, שְׂמִי שִׁישׁ לוֹ חֲקִירוֹת וּמִחֲשָׁבוֹת
 כְּאֵלוֹ, חָם וְשָׁלוֹם, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אָמוּנַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה רָאוּי לוֹ לְהִתְבַּיֵּשׁ
 מְאֹד מְאֹד עַל שְׂבָא לְזֶה בְּעוֹנוֹתָיו, וְעַל-יְדֵי הַבּוֹשָׁה וְלֵב נִשְׁבָּר
 יִגְרַשׁ וְיִשְׁבַּר הַכְּפִירוֹת. גַּם כְּבָר מְבֹאֵר עֲצָה גְּדוּלָּה לְאָמוּנָה לֹאֲמַר
 וְלִדְבַר הָאָמוּנָה בְּפִיו (כַּנ"ל בְּאוֹת מַה; שם).

נז מִי שִׁישׁ לוֹ אָמוּנָה, חֲיִיו חַיִּים, אֲבָל בְּלֹא אָמוּנָה, חָם וְשָׁלוֹם, אֵין
 לוֹ חַיִּים כָּלֵל, כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹרוּ עָלָיו תְּלָאוֹת רַבּוֹת

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתסח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

והרפתקאות וצרות, כי אדם לעמל יולד; וכשיש לו אמונה, אזי
אפלו כשבאים עליו יסורים וצרות, חס ושלום, יוכל לנחם את
עצמו כי השם יתברך ירחם עליו ויטיב אחריתו, והיסורין הם לו
לטובה ולכפרה, כי כל מה שעושה השם יתברך הוא בודאי
לטובה גדולה. אבל מחקר שאין לו אמונה כשבא עליו איזה צרה,
אין לו למי לפנות ואין לו במה להחיות את עצמו ולנחם את
עצמו, על-כן אין לו שום חיים כלל, מאחר שהולך בלי השם
יתברך ובלי השגחה, רחמנא לצלן; אבל על-ידי אמונה, חיו
טובים תמיד כנ"ל (שם נג).

נח עקר אמונת היחוד הוא על ידי הצדיקים אמתיים, שהם קוצא
דאות ד' ד"אחד", בדאיתא בזהר הקדוש, שהצדיק הוא קוצא
דאות ד' וכו' (שם רפ).

סדר שיחות הר"ן הי"א:

אחר כך סמוך לאותה העת בעת שהייתי אני בביתי בנעמרוב,
אז גלה העשרה קפיטל תהלים לפני הרב דפה ברסלב ולפני
חברי רבי נפתלי מנעמרוב ויחד אותם לעדות על זה וכך אמר
להם: היות בענין זה הידוע (הינו ענין מקרה לילה חס ושלום) נלכדים
בודאי שלשה חלקי העולם, אני לזקח אתכם לעדות ותדעו שאלו
העשרה קפיטל תהלים מועילים מאד מאד לתקון קרי והם תקון
גמור ומועיל מאד מאד ויש מי שיקרה לו על ידי רבוי אכילה
ושתייה או על-ידי חלשה ועיפות או על-ידי שאינו שוכב כראוי,
וכל זה אינו כלום (והוא כמו תינוק שמשתיין בשנה) גם יש ששומרים אותו
מלמעלה ונצול מן המקרה או שהמזל שומר אותו ונצול גם
לפעמים נדמה להאדם בשנה בחלום כאלו הוא נופל ואחר-כך
מתעורר משנתו, גם זה מן השמים שמצילין אותו מזה רק מי

שִׁיקְרָה לוֹ חֵם וְשָׁלוֹם, מִחֲמַת הַרְהוּרִים מִזֶּה נִבְרָאִים מִמָּשׁ קְלָפוֹת
 חֵם וְשָׁלוֹם, כַּמְבֹאָר בַּסְּפָרִים אָבֵל מִי שִׁיאֲמַר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם אֱלוֹ
 הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים בּוֹדָאֵי יִתְקַן בְּזֶה מְאֹד מְאֹד וְכַמָּה וְכַמָּה
 צְדִיקִים גְּדוֹלִים שָׁרְצוּ לַעֲמֹד עַל עֲנִיָּן זֶה וְנִתְיַגְעוּ לְמִצָּא לָזֶה תְּקוּן
 גָּמוּר וְקִצְתָם לֹא יִדְעוּ כָּלֵל מֵהוּ עֲנִיָּן זֶה וְקִצְתָם הִתְחִילוּ לִידַע
 קִצְתָם בְּעֲנִיָּן תְּקוּן זֶה, וְנִסְתַּלְקוּ לְעוֹלָמָם בְּאִמְצַע עֶסְקָם בְּזֶה וְלֹא
 גָּמְרוּ, וְלִי עֵזֶר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂזַכִּיתִי לַעֲמֹד עַל זֶה בְּשִׁלְמוֹת וְעֲנִיָּן
 תְּקוּן זֶה עַל־יְדֵי אֲמִירַת הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל תְּהֵלִים הַנ"ל הוּא דְבַר
 חֲדָשׁ לְגַמְרֵי חֲדוּשׁ נִפְלָא כִּי הוּא תְּקוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, (עֵינִי
 לְמַטָּה) וּמִי שִׁיּוּכַל לִילְךָ לְמַקּוֹה וְאַחֲר־כֵּן יֹאמְרָם בּוֹדָאֵי מַה טוֹב,
 אֵךְ אֲפִלוֹ אִם הוּא אָנוּם שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְטַבֵּל כְּגוֹן שֶׁהוּא חוֹלָה אוֹ
 שֶׁהוּא בְּדַרְךְ אַפְעֵל־פִּי־כֵן אִם יֹאמְרָם אֲשֶׁרִי לוֹ כִּי הֵם תְּקוּן גְּדוֹל
 וְנוֹרָא מְאֹד וְאִם יֹאמְרָם בְּכּוֹנֵה כָּרְאוֹי בּוֹדָאֵי מַה טוֹב, אֵךְ גַּם
 הָאֲמִירָה בְּעֲצָמָה מְסַגֵּל מְאֹד וְאָמַר: כִּי לֹא נוֹדַע זֹאת מִיּוֹם בְּרִיאַת
 הָעוֹלָם מִסֶּתֶמָּא הָיִיתִי רוֹצֵה לְבַטֵּל זֹאת לְגַמְרֵי, אֵךְ אֵי אֶפְשָׁר
 זֹאת לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחָנִיּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר כִּי הָיָה
 צָרִיךְ לְבַטֵּל וּלְשַׁנּוֹת הַטֶּבַע שֶׁל כָּלִלְיוֹת בְּנֵי הָאָדָם בְּתַמִּידוֹת וְזֶה
 דְּבַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר, כִּי אֲפִלוֹ מִשְׁה רַבְּנוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם, וְכִיּוֹצֵא שְׁבַטֵּל
 הַטֶּבַע הָיָה רַק לְפִי שְׁעָה וּבְדַבָּר פְּרָטִי, כְּגוֹן קְרִיעַת יַם סוּף אוֹ
 בְּקִיעַת הַיַּרְדֵּן וְכִיּוֹצֵא שֶׁהָיָה רַק לְפִי שְׁעָה אָבֵל לְבַטֵּל הַטֶּבַע שֶׁל
 כָּלִלְיוֹת בְּנֵי אָדָם, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּהַכִּרְחָ לְבַטֵּל וּלְשַׁנּוֹת הַטֶּבַע
 אֲצִלוֹ וְגַם צָרִיךְ לְבַטֵּל וּלְשַׁנּוֹת הַטֶּבַע תָּמִיד וְזֶה דְּבַר שְׂאֵי אֶפְשָׁר
 וְגַם בְּרוּחָנִיּוֹת אֵי אֶפְשָׁר וְכוּ', אֵךְ הָעֲשָׂרָה קִפִּיטָל הֵם דְּבַר נִפְלָא
 וְיָקָר וּמוֹעִיל מְאֹד גַּם יַחַד אוֹתָם לְעֵדוּת וְאָמַר שְׁגַם כִּי יִמְלְאוּ יָמָיו,
 אֲזִי אַחֲרֵי הַסֶּתֶלְקוֹתוֹ מִי שִׁיּוּבֹא עַל קְבָרוֹ וְיֹאמַר שָׁם אֱלוֹ הָעֲשָׂרָה

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתע - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

קפיטל תהלים הנ"ל ויתן פרוטה לצדקה, אפלו אם גדלו ועצמו
עונותיו וחתאיו מאד מאד חם ושלום, אזי אתאמין ואשתדל
לארץ ולרחב להושיעו ולתקנו וכו' ואני חזק מאד בכל הדברים
שלי, אך בזה אני חזק ביותר שאלו העשרה קפיטל מועילים מאד
מאד ואלו הן העשרה קפיטל תהלים: ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז
צ' ק"ה קל"ז ק"נ כ"א אשר כ"ב נדפסו כמה פעמים (רק בספר "ספרי
מעשיות" נדפסו בפעם הראשון בטעות הקפיטל של קל"ז על-ידי עוות המדפיסים
ומשם נתפשט הטעות בכמה ספרים וסדורים שהעתיקו משם) ויאמר כסדר
שהם כתובים בתהלים ואמר שהוא תקון הכללי כי כל עברה יש
לה תקון מיחד אבל תקון הנ"ל הוא תקון הכללי:

סדר שלחו ערוף היופני:

(ז) הא דאין מפליגין בספינה פחות משלשה ימים קודם השבת
הטעם משום עונג שבת שכל שלשה ימים הראשונים יש להם
צער ובלבול ודוקא למפליגים בימים המלוחים אבל בנהרות אין
שום צער למפליגים בהם ולפיכך מותר להפליג בהם אפילו בערב
שבת והוא שלא יהא ידוע לנו שאין בעומקם עשרה טפחים אבל
במקום שידוע לנו שמקרקע הספינה לקרקע הנהר פחות מעשרה
טפחים אסור (לצאת חוץ לתחום) משום איסור תחומין: הגה וכן בספינה
שיצטרך הישראל לבא לידי מלאכה בשבת אסור ליכנס בה שלשה ימים
קודם השבת אפילו הם נהרות הנובעים והיא למעלה מעשרה (ריב"ש סימן
קנ"ב מהרי"ק) אבל אין איסור במה שהבהמות מושכות הספינה בשפת הנהר
ולא דמי להליכה בקרון שאסור: (ג) היכא דמותר להפליג מערב שבת
אם נכנס בספינה בערב שבת וקנה בה שביתה אע"פ שמפלגת
בשבת מותר והוא שלא יצא מהספינה מעת שקנה שביתה: הגה
ויש אומרים דאפילו יצא מן הספינה שרי דמאחר שקנה בה שביתה מע"ש

מותר אח"כ ליכנס בה בשבת ולהפליג ויש אומרים שעושיין קידוש בספינה ואח"כ חוזרים לביתם ולנים שם ולמחר חוזרין לספינה ומפליגין וכן נהגו בקצת מקומות ואין למחות (ר"ן פ"ק דשבת וריב"ש סימן י"ז קכ"א קכ"ב) ועיין לקמן סימן של"ט ות"ד: (ד) היוצאים בשיירא במדבר והכל יודעים שהם צריכים לחלל שבת כי מפני הסכנה לא יוכלו לעכב במדבר בשבת לבדם שלשה ימים קודם שבת אסורים לצאת וביום ראשון ובשני ובשלישי מותר לצאת ואם אחר כך יארע לו סכנה ויצטרך לחלל שבת מפני פקוח נפש מותר ואין כאן חילול והעולה לארץ ישראל אם נזדמנה לו שיירא אפילו בערב שבת כיון דדבר מצוה הוא יכול לפרוש ופוסק עמהם לשבות ואם אחר שיהיו במדבר לא ירצו לשבות עמו יכול ללכת עמהם חוץ לתחום מפני פקוח נפש ואם נכנס לעיר אחת בשבת מהלך את כולה ואפילו הניחוחו מחוץ לעיר ורוצה ליכנס לעיר מותר דכיון דלדבר מצוה נפק יש לו אלפים אמה לכל רוח: הגה יש אומרים שכל מקום שאדם הולך לסחורה או לראות פני חברו חשוב הכל דבר מצוה ואינו חשוב דבר הרשות רק כשהולך לטייל ועל כן נהגו בקצת מקומות להקל בענין הפלגת הספינות והליכת שיירא תוך שלשה ימים כי חושבים הכל לדבר מצוה ואין למחות בידן הואיל ויש להם על מי שיסמוכו:

סימן רמ"ט (א) אין הולכין בערב שבת יותר מג' פרסאות כדי שיגיע לביתו בעוד היום גדול ויוכל להכין צרכי סעודה לשבת בין שהולך לבית אחרים בין שהולך לביתו וה"מ כשהוא בישוב במקום שיוכל להכין צרכי שבת אבל אם במקום שהוא שם א"א לו להכין צרכי שבת או שאינו מקום יישוב בטוח מותר לילך אפילו כמה פרסאות ואם שלח להודיעם שהוא הולך שם לשבת מותר לילך כמה פרסאות בכל גוונא: (ב) אסור לקבוע

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתעב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

בערב שבת סעודה ומשתה שאינו רגיל בימי החול ואפילו היא סעודת אירוסין מפני כבוד השבת שיכנס לשבת כשהוא תאב לאכול וכל היום בכלל האיסור: הגה וסעודה שזמנה ערב שבת כגון ברית מילה או פדיון הבן מותר כן נ"ל וכן המנהג פשוט: ולאכול ולשתות בלי קביעת סעודה אפילו סעודה שרגיל בה בחול כל היום מותר להתחיל מן הדין אבל מצוה להמנע מלקבוע סעודה שנהג בה בחול מט' שעות ולמעלה: (ג) דרך אנשי מעשה להתענות בכל ערב שבת:

סדר לקויי תפלות הימני:

תרכט: ותזכני לקדש עצמי ביותר בשני החדשים הקדושים, שני שני ראשים של השנה, שהם ניסן ותשרי שהם ימי תשובה, שאזכה בכל שנה ושנה לשוב בהם בתשובה שלמה, ולהתקדש בהם בקדשה יתרה ובשמחה גדולה ואזכה להמשיך עלי קדשה גדולה ותשובה שלמה תמיד משני החדשים האלו על כל השנה כלה ותזכני לעורר ולגלות עשרה מיני נגינה ואזכה מהרה לסדר לפניך בכל יום תמיד שירות ותשבחות הרבה בקול גילה ורגז לשמך הגדול והקדוש, בשיר ושבח ונגון וזמרה ועז וחדוה, בכל עשרה מיני נגינה הקדושים, עד שאזכה שיתער על ידינו השיר שיתער לעתיד, שהוא שיר פשוט כפול משלש מרבע כמו שכתוב "השיר יהיה לכם כליל התקדש חג" ויקים בנו מקרא שכתוב: "ושרים כחללים כל מעיני בך" ותזכנו לידע ולהשיג סודות הקבלה הקדושה, עד שאזכה להשיג ולידע אורייתא דעתיקא סתימאה דעתיקא לאתגליא לעתיד לבוא:

תרל: וזכני ברחמיך הרבים לקיים מצות ציצית בשלמות בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצוות התלוים בה ובלב טוב ובשמחה גדולה ויהי רצון לפניך שתהא חשובה מצות ציצית

שָׁאֲנוּ עוֹשֵׂי מִצְוֹת לָבֹן כְּאֵלֹהֵי קִיּוּמֵנוּ גַם מִצְוֹת תְּכֵלֶת שְׁבֻצֵצִית,
 כִּי גָלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שְׂרָצוֹנֵנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְאֲנוּ חַפְצִים
 וּמִתְגַּעְגְּעִים לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּכֵלֶת שְׁבֻצֵצִית וְאִם הָיִינוּ זוֹכִים לְמַצֵּא
 תְּכֵלֶת לְצִיצִית הָיִינוּ מְפֹזְרִים הוֹן רַב כִּדֵּי לְקַיֵּם הַמִּצְוָה בְּשִׁלְמוֹת
 אֵךְ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים חָרַב בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ, וְנִתְעַלַּם הַחֲלָזוֹן
 בְּעוֹנוֹתֵינוּ וּמָאֵז וְהִלָּאָה אֵינֶנּוּ זוֹכִים לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיךָ בְּשִׁלְמוֹת עַל
 כֵּן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁתִּהְיֶה חֲשׁוּבָה מִצְוֹת צִיצִית לָבֹן לְפָנֶיךָ כְּאֵלֹהֵי
 קִיּוּמֵנוּ מִצְוֹת תְּכֵלֶת שְׁבֻצֵצִית וְרַחֵם עָלֵינוּ וּבְנֵה עִירְךָ בְּמִהְרָה
 בְּיָמֵינוּ, וְהִבִּיאֵנוּ לְשָׁלוֹם לְאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, וְזָכְנוּ שִׁיחֹזֵר וְיִתְגַּלֶּה
 הַחֲלָזוֹן וְנִזְכָּה לְקַיֵּם מִצְוֹת תְּכֵלֶת שְׁבֻצֵצִית וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּכְלֶה
 וְתִשְׁבֵּר וְתִעַקֵּר וְתִמָּגֵר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה מִן הָעוֹלָם וְיִקְרָא מִקְרָא
 שְׁכָתוֹב: "כִּלְהַ בְּחִמָּה כִּלְהַ וְאִינְמוּ, וְיִדְעוּ כִּי אֱלֹקִים מוֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב
 לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סֵלָה":

תִּרְלָא: וְתִזְכְּנוּ אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת דְּבוֹקִים בְּךָ
 תָּמִיד וּלְקַבֵּל עָלֵינוּ אֵת עַל מַלְכוּתְךָ בְּאַהֲבָה וְתִמְשִׁיךְ וְתִשְׁפִּיעַ
 עָלֵינוּ חַיִּים אַרוּכִים טוֹבִים וְקִיּוּמִים וְיִקְרָא בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב:
 "וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם" וְתִמְתִּיק וְתִבְטֵל
 כָּל הַדֵּינִים מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
 וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ שְׁפַע טוֹבָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְעֲשִׂירוֹת
 דְּקָדְשָׁה וְיִקְרָא בְּנוֹ מִקְרָא שְׁכָתוֹב: "וְהִרְיָקוֹתֵי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי
 דֵּי":

תִּרְלָב: וְזָכְנוּ לְשִׂמְחָה שֶׁל מִצְוָה וְעִזְרָנוּ לְשִׂמְחָה חָתָן וְכִלְהַ הַכְּשָׁרִים,
 לְשִׂמְחָה בְּכָל מִינֵי שְׂמָחוֹת, וּלְזִמְרָה וּלְרִקְדָה לְפָנֵיהֶם בְּשִׂמְחָה וְחִדּוּה
 רַבָּה בְּקָדְשָׁה וּבְטַהָרָה גְּדוּלָה וְנִזְכָּה עַל-יְדֵי-זֶה לִיְחַד חָתָן וְכִלְהַ
 הָעֲלִיּוֹנִים, וּלְחַבֵּר אִשְׁתְּ נְעוּרִים עִם הוֹדָה בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתעד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם -
צמח צני מצוה רני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם -
צמח צני מצוה רני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ם -

וְנִזְכָּה לַיְחִיד יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַתָּאָה, וְיִתְחַבְּרוּ יַחַד אַרְבַּע
אוֹתוֹת שֶׁל שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְיִקְיָם מִקָּרָא שְׁכַת־טוֹב: "בְּקִרְבְּךָ
קְדוֹשׁ וְלֹא אָבֵא בְּעִיר":

תרלג: וְזַכְּנֵי לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיקִים אֲמֵתִיִּים וְתַעֲזֹר אוֹתֵי וְאֵת כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל, שְׁנִזְכָּה לְצֵאת מִחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת שֶׁל הָעֶכְבוֹ"ם, וְלֹא
נִטָּה מִחֲשִׁבְתָּנוּ לְשׁוֹם חֲכָמָה חִיצוֹנָה כָּלֵל, רַק מִחֲשִׁבְתָּנוּ תִּהְיֶה
דְּבוּקָה בְּךָ וּבְתוֹרַתְךָ הַקְּדוֹשָׁה תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְעַל־יְדֵי־זֶה יִתְגַּדֵּל
וְיִתְעַלֶּה אֹר הַצַּדִּיקִים הָאֲמֵתִיִּים וְיִזְכּוּ לְהַשִּׁיג תָּמִיד הַשָּׂגוֹת
עֲלִיוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת וְתִזְכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְּבִים לְקַבֵּל וְלִהְנוֹת מֵאוֹרָם
הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ:

תרלד: וְזַכְּנוּ לְקִדְשֵׁי שַׁבָּת קֹדֶשׁ שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל שִׁבְתוֹת בְּשִׁמְחָה
גְּדוֹלָה וּבְחֵדוּה רַבָּה וְעֲצוּמָה, בְּשִׁיר וְשִׁבַּח הַלֵּל וְזִמְרָה בְּגִילָה רַנָּה
דִּיצָה וְחֵדוּה, בְּיִרְאָה וְאַהֲבָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקִדְשָׁה וּבְטָהֳרָה
גְּדוֹלָה וְנִזְכָּה בְּכַח קִדְשֵׁי שַׁבָּת לְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל תַּאֲוֹת מָמוֹן מֵאֲתָנוּ,
שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָנוּ שׁוֹם תַּאֲוָה וְחֲמֻדָּה לְמָמוֹן כָּלֵל רַק נִזְכָּה לְהִתְאַוֹת
וְלַכֶּסֶף תָּמִיד לְתַכְלִית הַנְּצַחִי, לְהִיּוֹת מְקַשָּׁט לְיוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת
וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

תרלה: מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלֵינוּ וּמְלֵא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּרַחֲמִים,
שְׁנִזְכָּה מֵעַתָּה לְגַרֵּשׁ וּלְבַעַר וּלְבַטֵּל כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת מִלְּבָבֵנוּ
וּנְמַשִּׁיךְ עָלֵינוּ מִחֲשָׁבוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטָהוֹרוֹת זְכוֹת וְנִכּוֹנוֹת וְנִתְחִיל
מֵעַתָּה לְעַבְדְּךָ בְּאַמֶּת בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, בְּאִפְן
שְׁנִזְכָּה לָבוֹא וּלְהִגִּיעַ מִהֲרָה לְתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְתַכְלִית הָאֲמֵתִי
אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, הוֹרְנוּ דְרָכֶיךָ, לְמִדְּנוּ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, קָרְבָנוּ אֵלֶיךָ,
"שִׁימְנֵי כַחוֹתָם עַל לִבְךָ כַחוֹתָם עַל זְרוּעֶךָ, כִּי עֲזָה כַמּוֹת אַהֲבָה,
קָשָׁה כַשְׂאוֹל קִנְאָה, רִשְׁפִּיָּה רִשְׁפִּי אֵשׁ שְׁלֵהֲבִתֶּיהָ מִיָּם רַבִּים לֹא

יִוָּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהָבָה, וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת
כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יְבוֹזוּ לוֹ" חוּמַל דְּלִים חֲמַל עָלֵינוּ, וְתִמְהַר
וְתַחֲיֵשׁ לְגִאָּלָנוּ בְּכָל־לֵיּוֹת וּבְפָרְטֵיּוֹת, בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחַנֵיּוֹת, וְתָבִיא
לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ וְנִזְכָּה וְנַחֲיֶיהָ וְנִרְאֶה וְנִירֵשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה
לְשָׁנֵי יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא "הַשֵּׁיבֵנִי וְאֲשׁוּבָה כִּי אֲתָה
[ה'] אֱלֹקֵי שׁוֹבָה ה' עַד מָתִי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ הַשֵּׁיבֵנִי ה' אֱלֹהֶיךָ
וְנִשׁוּבָה, חֲדֵשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם יִהְיוּ לְרָצוֹן אֲמַרִי כִּי וְהִגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ
ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי" אָמֵן אָמֵן: